

Chicoș Anne We know books

Chicoș Alina

Învățăm din greșeli

Povestiri cu tâlc scrise de un copil pentru copii

Editura
ANDREAS
print

A fost odată o fată pe nume
Luiza. Când era mică, ea era
cuminte, dar acum are 8 ani
și nu învață din greșeli.

În fiecare zi repeta aceleași erori
sau făcea o nouă inexactitate.

Dar ea era așa pentru că Luiza
plecase într-o vacanță imaginară
și în locul ei a rămas Maria,
varianta sa mai rea.

1. Mâncarea răsturnată

A fără era o vreme frumoasă, soarele abia răsărise și strălucea cu putere. Maria și familia ei au plecat într-o călătorie la munte, pe Valea Prahovei. Era plăcut, era primăvară, și cu toate că în mod normal ziua era răcoare și nu puteai sta fără bluză groasă pe tine, poate chiar și geacă, ei au avut noroc căci au prins zile călduroase și au stat afară, pe iarbă, în bluză sau chiar în tricou. Maria se gândea chiar să facă și plajă, dar părinții ei i-au spus râzând că încă nu e vremea potrivită pentru plajă.

— Maria, mai trebuie să ai răbdare, vara este abia peste trei luni. Acum e totuși răcoare, să nu răcești.

— Of! Eu voiam să mergem la mare, nu la munte.

— O să mergem și la mare, dar la vară.

S-au cazat la o cabană frumoasă, rustică, la niște cunoștințe de familie. Acolo aveau și animale și o curte mare, numai bună pentru joacă.

În curând venea ora prânzului, iar gazda tocmai ce gătise, așa că i-a așteptat cu masa pregătită: o ciorbă delicioasă de pui, tocăniță de legume și bineînțeles că aveau și un desert: plăcintă cu mere.

Se pregăteau să se așeze la masă, mai trebuia doar să încălzească mâncarea ce le-o lăsase gazda. S-au așezat toți și așteptau ca mama să încălzească mâncarea. Când mama Mariei scoase castronul cu

ciorbă din cuptorul cu microunde, urmând să îl pună pe masă, Maria se tot mișca și astfel a dat cu mâna peste castron, așa că toată ciorba s-a împrăștiat pe masă, pe hainele Mariei, pe hainele mamei și pe covor. Mama ei s-a supărat foarte tare pentru mizeria pe care a făcut-o și a pedepsit-o pe Maria, interzicându-i să se mai joace pe telefon.

A doua zi, când se așezau la masă, mama îi spuse Mariei:

— Nu mișca, nu respira! Ca să nu se repete întâmplarea de ieri.

De atunci, Maria a ținut minte. De fiecare dată când vine la masă stă cuminte, în timp ce mama ei pregătește mâncarea sau îi pune în farfurie.

Ce am învățat din această povestire?

Din această povestire am învățat că, atunci când suntem la masă și ni se aduce mâncarea, caldă sau chiar fierbinte, trebuie să stăm cuminți fără să ne agităm sau să ne jucăm, ca să nu încurcăm la servirea mesei.

2. Maria crede că are superputeri

↑
Într-o dimineață superbă de primăvară, când soarele de-abia răsărise, Maria se trezi bine dispusă și fericită. Nu știa de ce era așa de bucuroasă, deoarece își amintea că în seara precedentă se culcase supărată, ba chiar puțin nervoasă. S-a îmbrăcat într-o rochiță splendidă, s-a spălat pe față și pe dințișori și apoi s-a dus să mănânce micul dejun.

După ce a mâncat, a plecat împreună cu mama ei în parc. Acolo s-a dat pe burtă pe tobogan și, deși știa că mereu când se dă pe burtă se lovește, tot nu s-a putut abține așa că a încercat din nou. Dar de data asta a fost mai norocoasă și nu s-a lovit. Atunci i-a trecut prin minte că are superputeri, dacă toată ziua i se întâmplaseră lucruri bune și frumoase.

Și, ce să vezi?! O idee năstrușnică își făcu loc în mintea ei: să sară din căsuța de lemn, pe care era sprijinit toboganul. Mama ei a oprit-o repede, deoarece părea periculos. Dar nu, Maria considera că e distractiv și, în plus, voia să-și testeze superputerile, proaspăt dobândite.

Maria credea că poate zbura.

— Maria, ce a fost în mintea ta? Întrebă mama speriată. Puteai să te lovești serios. Dacă îți rupeai mâna sau piciorul?

- Dar, mami, eu am superputeri! spuse fetița.
- Aaa, da, tu te jucai, știi, dar să nu sari, pentru că e periculos.
- Dar eu nu mă jucam!
- Niciun dar! spuse mama serioasă.
- Bine!

Maria a crezut apoi că are o nouă superputere, puterea de a-și lungi mâinile. A vrut să arunce o minge către un copil care o supărase în parc, și și-a închipuit că transforma acea minge într-o minge de foc.

Ce am învățat din această povestire?

Din această povestire am învățat că nu este bine să iei un joc prea în serios, deoarece te poți lovi. Și, bineînțeles că trebuie să facem diferența dintre imaginație, ce vedem la tv sau pe internet și realitate.

3.Îngrijirea florilor

↑
Într-o zi frumoasă de weekend, o zi foarte călduroasă, Maria și părinții ei au plecat într-o plimbare la munte, pentru a fugi puțin de căldura de la București, de praful și aglomerația din oraș. S-au cazat la o căbănuță numită „Cabana Vârf de Munte”, iar doamna care se

ocupa de cabană, fiind administratorul acesteia, avea sute de ghivece cu flori de toate felurile în curte, la poartă și chiar la geamul fiecărei camere. Avea narcise, lalele, margarete, trandafiri, maci, violete de Parma, gardenie, aloe și orhidee. Toate florile aveau un parfum extraordinar de plăcut.

Văzând toată acea frumusețe, Maria dori să își pună și ea flori în camera ei de acasă sau în balcon, lucru pe care l-a și făcut, căci doamna respectivă i-a dat câteva flori cadou.

